tuũ pater nr̃ deuotius quo potes
Rñt mr̄. Si ſalutacõibus ⁊ allo
cucionib⁹ non rñderem: dicerent
hoĩes me eſſe ſupbam. Rñt fili⁹.
Necures de hoĩbus ſed de aĩa tua
Factũ eſt aũt cũ mr̄ audiret miſ
ſam cũ ſilentio vidit buſonem ſe
dentē ſup ſcapulas ſuas. ꝓpterea
ipſa territa orare non potuit: ve
rumtñ in eleuatione buſo cecidit
⁊ euanuit. Finita ḡ miſſam r̄dix
it filio caſũ. Rñt filius. Dyabolus
fuit et voluit te terrere: vt clamaſ
ſes ⁊ rumorē in ꝑplo cõcitaſſes. et
ſic miſſam ꝓdidiſſes. taceas cras
ſimiliter ⁊ illu; malignũ deuevin
ces. In craſtino rediit buſo: et gi
rauit aurem mulieris per totam
miſſam. Tercio die venit buſo q̃ſi
volens intrare os mulieris et ſta
tim obturauit os ſuu;. et ſudauit
ex terrore magno magnũ ſudorē
et poſt terciã miſſam obiit ⁊ filio
ſuo apparens dixit. O q̃ꝫ bonu; cõſi
liu; dediſti m̃ fili mi. Reuera niſi il
las tres miſſas audiuiſſem: dam
nata fuiſſem. ¶ Sexto debet hõ au
diens miſſa; manere quouſqꝫ be
nedictio detur. qꝛ benedictio quã
ſacerdos h; dare in fine miſſe ſig
nificat benedictiõem quam xp̄us
ſumm⁹ ſacerdos dabit oĩbus ele
ctis in fine ſeculi. Cũ ãt illam ob
tinere volum⁹ iſtã negligere non
debemus. qꝛ per illã iſtam mereri
poſſum⁹ qꝫ deus nos benedicat in
p̄ñti: et liberet nos ab oĩ periculo
imminenti. ¶ Vnde legim⁹ de quo

dã tectore petrar; qui cecidit de al
ta turri. ⁊ ſaluus manſit vulnere
letali. Cu; poſtea illi diceretur. tu
bene ſignaſti te hodie. Ille ridens
ait Immo bene ſignatus fui. qꝛ de
illa manu qua cõſecratum eſt cor
pus xp̄i accepi benedictionem Et
illam fide; ſp habui qꝫ illa die nõ
poſſem periclitari q̃ñ miſſa; audi
ui et benedictionē accepi. Hec de
illo. Vnde dicit criſo. Deuota ⁊ to
talis miſſar; audiẽtia pctã diluit
grãm impendit. de periculo corpo
ris ⁊ anime cuſtodit: ⁊ finem bo
num tribuit ¶ In veteri teſtamē
to habemus qꝫ patriarche habe
bant a deo poteſtate; benedicẽdi
primogenitos ſuos. et illi dicebã
tur benedicti a dño. qꝛ ꝓſperu; ſuc
ceſſum hēbant in bonis tpalibus
Non ḡ mirandu; dicim⁹ qꝫ illi cre
derent̄ benedicti a deo: qui cũ deuo
tione expectant ⁊ accipiũt bene
dcõem boni ſacerdotis in templo.
qui ptãtem h; in hoc q̃d min⁹ eſt
Sacerdos habet ptãtem benedicē
di panem pura ſtatim p⁹ efficit̄
corpus xp̄i. Non mirũ ergo qꝫ hõ
melior ⁊ felicior efficeretur ⁊ beati
or cui manu ſacerdotis multa pec
cata delentur. Et tñ de vltima cõdi
tione vtili eccãm intrãti ⁊ miſſa;
audiẽti. ſ. vt maneat quouſqꝫ be
nedictio detur. Rogem⁹ ač.

¶ In natiuitate dñi
¶ Sermo. lxix.

PArvulus natus eſt no
bis· et filius datus eſt
nobis· cuius impium
ſup humerꝫ eius Yſa·
ix· Circa lrãm breuiter eſt notan
dũ ꝙ in quolibet puero ſunt aliq̃
ꝓprietates q̃ ↄtinentur in hijs ver
ſib⁹· Sunt pueri puri· parui· puiſ
qꝫ cibantꝰ· Currunt· letantur· cito
dant· cito pacificantꝰ· Et hec oĩa
fuerunt in iſto benedicto puero
ihẽſu· cuius natiuitatẽ hodie cele
bramus· Primo enĩ puer ē pur⁹
ab oĩ inquinamento et nequicia
peccati· Et ideo puer dr̃ q̃ſi purus
aer· Sic iſte benedictus puer ihs
hodie natus eſt puriſſim⁹· qꝛ ipẽ
ita clarus eſt ꝙ in effigie ſui corpo
ris tota trinitas ſe ſpeculatꝰ· Ideo
gaudere dñt omẽs pctõres hodie
ad xp̃m currentes vt ab eius pu
ritate oĩs mundentꝰ ab oĩ macu
la pctõrũ· qꝛ de eius puritate legi
tur ꝙ ipſe eſt ſpeculuꝫ ſine macu
la· ⁊ candor lucis eterne· Nulla ei
alia cã erat xp̃o veniendi ad terrã
q̃̃ vt pctõres ſaluaret· et ab origi
nali pctõ mundaret gen⁹ huma
num Et ergo ipſe hebraye dcũs
eſt ihs ⁊ ſaluator oĩm ſeculoru;
Ideo quotienſcũqꝫ pctõr verbum
ꝓpoſitum· ſ· puulus natus eſt no
bis audierit: ſecuꝝ acceſſum ha
beat ad ipſũ· qꝛ ipſe preſtabit ve
ram medicinã omnibus languenti
bus· Scd̃o pueri ſunt pui ⁊ humi
les· Ratio eſt· qꝛ q̃̃uis magne na
tionis eſt puer inquantũ adhuc
puer eſt· nichil tñ differt a ſeruo
cũ ſit dñs oĩm· Sic iſte benedict⁹
puer ihs hodie natus cũ ſit dñs
oĩm· ſ· celeſtiũ· terreſtrium ⁊ infer
noruꝫ in hac ſacra nocte factus ē
ita puus ꝙ de rege celorũ factus ē
frater miſerorũ pctõꝝ· Ad phil·
ij· Exinaniuit ſemetipſũ formam
ſerui accipiens Et ẽ pauperes cũ
ſpũali gaudio xp̃m hodie accipi
ant in cordis hoſpicio· Nam xp̃s
hodie in hunc mundũ venit vt vo
luntarie paupertatis oñderet dig
nitatẽ Ideo ipſe intm̃ paup fact⁹
eſt: ꝙ ex nimia inopia ⁊ paupta
te mr̃ eius tm̃ non habuit ꝗ eum
inuoluere potuit· Et hoc xp̃s fecit
vt ſua pauptate paupes ditaret
⁊ in regno celoꝝ collocaret Vnde
math· viij· Vulpes fouea habẽt ⁊
volucres celi nidos· filius autẽ hoi
nis non habet vbi caput ſuũ recli
net· Et ideo quotienſcũqꝫ paupe
res audierint verbũ ꝓpoſitũ: gau
dere dñt ꝙ xp̃s ſua pauptate eos
ditauit ⁊ in regno celoruꝫ colloca
uit· Terº pueri ſũt multũ ꝓdigi ⁊
largi· qꝛ pro pomo vel piro darẽt
magnã maſſam auri ſi hrẽnt· Sic
iſte benedcũs puer ihs hodie na
tus de maria virgine ē ita largus
⁊ liberalis ꝙ ipſe vult pro exigua
re· ſ· pua elemoſina dare celeſtem
theſaurũ· Iſte theſaurus erat val
de precioſus qꝛ multũ care empt⁹
eſt Primo iſtum theſauꝝ multũ
care comparauerũt ſancti tres re
ges precioſa munera iſti puero

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

offerentes. Secundo ſancti apl'i oi
a relinquētes pro xp̄i noīe. vt he
redes fierent in domo dn̄i. Tercio
zacheꝰ dans ꝑ illo theſauro dimi
diū bonorū ſuorū Lu. xix. Sed pch
dolor nec omīa. nec dimidia pſa
q̄d peius eſt: nec aliena q̄ iniuſte
poſſidētur dantur ꝑ illo. Idem di
cit dn̄s. Si in aliena infideles fui
ſtis: q̄d vr̄m eſt quō dabitis? Et
q2 iſte theſaurus eſt ita leuiter cō
pandus Ideo omnes diuites ꝓpe
rent vt eū emant ſuis elemoſinis
ab hoc puero. cuius natiuitatem
yſayas nob' inſinuat dicēs. Par
uulus natus eſt nobis ¶ Quarto
puer iratus cito pacificatur p flo
rem vel roſe oblacionem. Sic iſte be
nedcūs puer ih̄s quo ciens cunqȝ
offenditur verbis vel factis: ſi offe
ditur ei flos ꝯfeſſionis vel roſa ve
re ſatiſfactionis: ſtatī obliuiſcit̄
iracundie ſue. Et ideo gaudere de
bent oēs qui ſe in hoc aduentu af
flixerunt vigilijs ieiunijs ⁊ orōni
bus. q2 ſi hunc puerū offenderūt
ip̄m placant per roſā ſue pnīe ho
die ei oblāſe. O quale gaudiū bea
tiſſima dei genitrix habuit in na
tiuitate ſui dilcīſſimi filij. Vn̄ le
gitur q2 ex mero gaudio eū ꝓ plus
q̄ꝫ centies in hac ſacra nocte deoſ
culata fuit. De p̄ſepio eū accepit
⁊ itez in preſepe poſuit dicens ſcd̄m
ambroſiū. Tu es deus meꝰ. tu es
creator meꝰ. ⁊ tu es dilectiſſimus
filius meꝰ. Et hijs dictis repoſuit
eū in preſepe. O q̄ꝫ delectabile eſt
hodie tractare de illo dulci ⁊ bene
dicto puero. qui vbicunqȝ duo col
loquuntur de eo ſp vult eſſe eorū
tercius. Vnde legitur exemplū q2
fuerunt due iuuencule in quodā
clauſtro multū ſociales. q̄ in hac
ſacra nocte intrauerūt quandā
deſertam domū illius clauſtri pꝰ
primā miſſam portātes ſecū tres
cuſſinos: vt in eis collationē ha
berent de puero ih̄u: donec pulſa
retur ad ſecundā miſſam. Quere
bat aūt vna illarū quare duos cuſ
ſinos haberet. ⁊ ipſa tantū vnū.
Rn̄t alia. Ego vnum illorū ponam
in medio: vt puer ih̄s deſup ſede
at: q2 ipſe dicit. Vbi duo vel tres
congregati ſūt in noīe meo. ibi ſū
in medio eorū. Quid plura? Ipe
ſederunt in iocunditate talis colla
tiōis a feſto natiuitatis xp̄i vſqȝ ad
feſtū natiuitatis. ioh̄is baptiſte nō
putātes interim ſpaciū. ij. horarū
fuiſſe. Abbatiſſa vero ⁊ alie moni
ales erant multū perterrite ignorā
tes vbi hee due virgines remāſiſ
ſent. Contigit aūt q2 in vigilia io
h̄is baptiſte quidam bubulcus
clauſtrū perambularet. et a caſu
ante hanc deſertam domum venit
in qua vidit has duas puellas i
magno gaudio poſitas p̄ditaſqȝ
tamdiu. Viditqȝ in earum medio
quendā pulcherrimū puerum poſitū
ſup cuſſinū. qui tacens ſtatī indi
cauit abbatiſſe. Que ſecuta bubul
cū vſqȝ ad domū illam: vidit huc
dilectū puerum. q. ludente cū eis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cumqꝫ pre rubore abbatiſſam in
terrogarent vtrū pulſatū eſſet ad
ſecundā miſſam: michil aliud pu
tantes q̄ p breue ſpaciū ſe fuiſſe
illic. Rñt abbatiſſa cōſiderans eo
rum ſimplicitatē. Filie cariſſime
cito pulſabit̄ ad ſecundā miſſā;
Sed vbi dimiſiſtis puerū: qui inē
vos ↄſederat. Cui ille cū iuramen
to dixerūt ſe nullum puerū in ea
rum ↄſortio vidiſſe. Quib9 illa ait
Sorores mee: nolite expaueſcere.
Vtiqꝫ in veſtro ↄſortio fuit puer
ille quē vos nō vidiſtis: licet ego
vidi: qui vos ↄſuauit in tali gau
dio a nocte natiuitatis xpi vſqꝫ ad
vigiliā natiuitatis iohīs baptiſ
te. Et eas cū ſumma reuerentia vſqꝫ
in mediū aliarū ſororū duxit ⁊ oīa
que vidit ceteris enarrauit. Igit̄
fratres caiſſimi quotienſcūqꝫ au
dierim9 verbū ↄpoſitū .ſ. ꝑuulus
natus ē nobis: letari debemus eo q̄
ipſe ꝓ nobis naſci voluit: vt ſua
nitate reduceret nos ad terrā ꝓ
miſſionis q̄ ē regnū celorum. Ad
quam nos ꝑducat ⁊c.

In circūciſione dn̄i
Sermo .lxx.

Poſtq̄m impleti ſunt dies
octo vt circūcideret̄ pu
er ⁊c. Luce .ij. In hoc euā
gelio duo breuiter ſunt notanda
Primo quare xp̄s voluit circūci
di. Scđo que vtilitas ꝑueniat hoī
ex hoc noīe. Primo dicendum ē
q̄ xp̄s voluit circūcidi ꝓpt̄ ſex cāſ
Primo vt impleret preceptū vete
ris teſtamēti qđ erat tale: vt oīs
maſculus octauo die circūcideret̄
Sed q̄ xp̄us non venit ſoluere le
gem ſed adimplere: ideo voluit cir
cumcidi. q̄ alias iudei potuiſſent
dixiſſe q̄ ipſe eſſet legis trāſgreſ
ſorū. Secundo vt ipſe legē pſonali
ter approbaret quā moyſes dedit
q̄ ſi xp̄s incircūciſus manſiſſet:
iudei potuiſſent dixiſſe q̄ ipſe eorū
patrib9 dediſſet legē quā pſona
liter non approbaret. ⁊ ergo xp̄s ho
die voluit circūcidi. Tercio vt oſtē
deret iudeis ſe verū corp9 aſſump
ſiſſe ⁊ nō fantaſticū. Si enī xp̄s
incircumciſus manſiſſet ⁊ ſangui
nē non fudiſſet: iudei potuiſſent
dixiſſe q̄ ipſe corpus fantaſticū
aſſumpſiſſet quod ſanguinē nō
poſſet emittere. Et vt xp̄iſtus er
rorem hunc remoueret: circumci
di voluit. Quarto xp̄us circum
cidi voluit racōne iudeorū. q̄ ſi in
circumciſus manſiſſet: iudei potu
iſſent dixiſſe q̄ xp̄us eēt diſſimi
lis eorū patribus: ⁊ ob hanc cau
ſam xp̄s circumcidi voluit: ne iu
dei ꝑ hoc potuiſſent ſe excuſare. ⁊
ei ꝓhibere ne eorū ſynagogam in
traret. Quinto ipſe voluit circū
cidi rōne dyaboli .ſ. vt ſic dyabo
lo celaretur miſterium incarnacō
nis iheſu xp̄i. q̄ circūciſio tūc va
let ſicut modo baptiſmus. ⁊ q̄ iu
dei ꝑ circumciſionem literabant̄
ab originali pctō; qđ mō abluit̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf